

[Søren P. Larsen.]

radikale Venstres Ordfører kunde under-skrive paa det, jeg her har sagt.

Ligesom den ærede Ordfører for Socialdemokratiet finder heller ikke jeg nogen Grund til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser og det ret fyldige Materiale, der foreligger til Bedømmelse af Lovforslaget. Jeg har nævnt de Punkter, vi afgørende vil vende os imod, men jeg vil gerne yderligere gøre en Bemærkning om Privatseminarierne.

Den højtærede Minister siger i sin Fremsættelsestale, at man har forsøgt at begrænse Antallet af Lærere derved, at man har nedsat Antallet af Elever i Seminarierne, og det er jo rigtigt, at naar man trykker Antallet i hver Klasse, letter det lidt paa det store Tal af færdige Lærere, vi har set i de senere Aar. Og saa siger den højtærede Minister Sp. 2203:

„Vi har imidlertid i Ministeriet, jeg tror, jeg tør sige: uden at der har rejst sig egentlige Protester derimod fra Seminariernes Side, fundet det heldigt at nedsætte Klassekvotienten for det kommende Aar med 3, fra 28 til 25, og noget vil der derved naas i Retning af Indskrænkning af Arbejdsløsheden.“

Det er jo nok muligt, at der ikke fra Statsseminariene har været protesteret derimod, men i Dansk Seminarieblad Nr. 1 for Januar 1934 findes der en Artikel, hvori man gør gældende, at Ministeriets Afgørelse meget maa beklages. En Beklagelse kan jo være alvorlig nok, men at der ingen egentlige Protester har rejst sig fra Seminariernes Side, kan jeg ikke rigtig erkende, naar jeg læser Spalte 5 i samme Blad; der staar nemlig udtrykkelig:

„Privatseminariernes Bestyrelse har da ogsaa over for Ministeriet gjort gældende, at denne Nedgang i Elevtallet betyder en væsentlig Forringelse af Privatseminariernes Indtægter.“

Dette harmonerer ikke rigtig med Ministerens Udtalelse Sp. 2203, medmindre den højtærede Minister ikke regner med den Protest, der her er kommet. Men den foreligger altsaa, Seminariebladet gør udtrykkelig opmærksom paa, at Privatseminariernes Bestyrelse har været i Ministeriet og gjort gældende, at denne Nedgang i Elevtallet betyder en væsentlig Forringelse af Privatseminariernes Kaar.

Jeg har ikke noget imod en rimelig Regulering. Da jeg gik i Privatseminarium, var vi for mange, vi var nemlig omkring de fyre, og det er for stor en Klasse, men den højtærede Minister er jo saa meget Økonom,

at han ved, at jo længere man trykker Tallet ned, des vanskeligere bliver Seminariernes Kaar. Derfor finder jeg, at man ikke kan afvise det Problem, Lovforslaget til syvende og sidst rører ved, nemlig hvorledes man skal bære sig ad med at regulere Tilgangen, hvorledes man skal sikre sig imod, at det offentlige ikke er med til gennem Udgifter at fremme en Tilgang til Seminarierne, der ikke er naturlig, fordi det dalende Børneantal viser, at der ikke er Brug for et saa stort Antal Lærere i den kommende Tid.

Alt i alt vil jeg paa mit Partis Vegne sige til den højtærede Minister, at der er meget i Lovforslaget, som vi maa have ændret, og jeg forstod ogsaa paa Ministerens Fremsættelsestale, at vi kan forhandle om en Række Ting, men selve det Problem, der røres ved, afviser vi ikke, det er vi villige til at tage op til Drøftelse, og det er da meget muligt, at jeg paa visse Punkter kan komme til en anden Opfattelse, end den jeg nu har givet Udtryk for, gennem de Oplysninger, som Ministeren kommer med i Udvalget. Saadanne Oplysninger vil vi naturligvis høre paa med stor Interesse, særligt, hvis Ministeren kunde komme med en Meddelelse om, hvor meget Borgersindet i København er værd i Kroner og Ører i Sammenligning med Ribes Borgersind. Der er en Række af Enkeltheder, som vi vil afvise, men i det store og hele vil vi drøfte Lovforslaget med Regeringen, fordi selve Problemet om de mange Lærere er et alvorligt Problem, og fordi det er uklogt at øse Penge ud til en Uddannelse til unge Mennesker, naar, som det dalende Børnetal viser, der her er en alvorlig Fare. Vi vil se paa Lovforslaget i Udvalget.

Vesterager: Det foreliggende Lovforslag er, hvad Paragraffer angaar, let at overse, fordi det jo kun bestaar af 4 Paragraffer, og man kan saaledes ret hurtigt gennemgaa selve Lovforslaget. Men jeg er ganske klar over, at det ikke blot drejer sig om at gennemlæse disse 4 Paragraffer, men om at faa undersøgt, hvad der ligger bagved, og hvad man i det hele taget har tænkt sig med dette lille Lovforslag.

Jeg vil først sige nogle Ord om selve det foreliggende Lovforslag. Det er, synes jeg, paa alle Maader ret uklart; man har det Indtryk, at Ministeren meget nødig vil tage virkelig Stilling til noget, men hellere vil overlade til et Rigsdagsudvalg at udforme, hvad det kunde tænke sig at bringe i Forslag. § 1 omtaler Jonstrup Seminarium, og det er jo ikke noget nyt; vi har før været stillet over for dette